

end Maksimum for voksne i Kjøbenhavn. Imidlertid gælder den i Kjøbenhavn eksisterende Bestemmelse ikke for Landets Vedkommende, og Udvalget foreslaar derfor at blive staaende ved dette, da det sikkert vil blive en Forbedring paa overordentlig mange Steder. Der er jo intet til Hinder for, at en lignende Overenskomst, som gælder i Kjøbenhavn mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, og som er en Ordning der er truffet mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer, ogsaa kan tilvebringes i Provinserne, og sker det, vil den selvfølgelig ogsaa komme de unge Mennesker til gode, thi selv om der ikke ad Fagorganisationens Vej kan træffes Bestemmelser om Lærlinges Arbejdstid, idet de som umyndige ikke kunne være Medlemmer af Fagforeningen, saa vil dog almindelig Humanitet antagelig tale for, at man ikke vil benytte Lærlinges og unge Menneskers Arbejdskraft i et længere Tidsrum, end man har Lov til at benytte de voksnes Arbejdskraft.

Det Arbejde, der forudsættes i § 1, 2det og 3dje Punkt, tror Udvalget i Almindelighed vil kunne falde Dommen med de naturlige Arbejdsprocesser, som foregaa i Bagerier i Løbet af Døgnet. Med Hensyn til § 2 skal jeg blot nævne, at oprindelig, da dette Forslag kom frem, var der Ønske om almindelig Søndagsfrihed for Arbejderne i Brød- og Kagebagerier. Dette Ønske har man ikke ment at kunne opfylde; Flertallet har ment, at det ikke lod sig gennemføre, og man har derfor sluttet sig til Forslaget i den foreliggende Form, hvor der siges, at Arbejderne skulle have et Fridøgn hver Uge, men at dette Fridøgn dog kun hveranden Uge kan kræves paa en Søndag. Endvidere har man udtalt, at hvis den Søndag, der kunde kræves fri, falder paa visse bestemte Søndage, paa hvilke det maa siges, at der hersker særlig Travlhed i Bagerierne, kan denne dog ikke kræves som Fridøgn.

Det er et forholdsvis lille Lovforslag, der her er Tale om, og den Omstændighed, at de, der egentlig ønske at gaa videre, have resigneret, har medført, at hele Udvalget er blevet enigt om Sagen, og jeg vil derfor haabe, at Sagen maa gaa igennem dette Ting med samme Enstemmighed, saaledes

at vi kunne faa det op i det andet Ting i Aar og se, hvad det høje Landsting vil sige om denne Lov. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Saa ofte dette Forslag har foreligget til Behandling her i dette høje Ting, er der fra Regeringens Side udtalt Villighed til at medvirke til Gennemførelsen af en Reform med Hensyn til Arbejdet i Bagerier, for saa vidt der maatte være Trang dertil. Det er ganske naturligt, at Regeringen, den vedkommende Minister, altid har taget et vist Forbehold med Hensyn til sin Stilling, fordi man her bevæger sig paa et Omraade, hvor de paagældende fagkyndige fra begge Sider maa kaste et væsentligt Lod i Vægtskaalen med Hensyn til Afgørelsen af den Vej, man vil have at gaa ved Reformens Gennemførelse. Naar Grundlaget for dette Lovforslag egentlig er dette, at man gaar ud fra, at Arbejdet i Bagerier er særlig sundhedsfarligt, i alt Fald mindst lige saa sundhedsfarligt som Arbejdet i Fabrikker og fabrikmæssig drøve Værksteder, saa vil jeg dog gøre opmærksom paa, at efter de Oplysninger, som Ministeriet har haft Lejlighed til at indhente fra fremmede Lande, gaar man ud fra, at Dødelighedsprocenten blandt Arbejdere i Bagerier er forholdsvis mindre end i forskellige andre Haandværk. Der foreligger saaledes statistiske Oplysninger fra 1891, hvorefter Dødelighedsprocenten for alle de i de lokale Sygekasser i Tyskland indtegnede Bagere kun gik op til 4,9, og for de i Haandværkerforeningernes Sygekasser indtegnede Bagere var den endogsaa kun 2,2, medens Dødelighedsprocenten for alle Arbejdere gik op til 9,9. Fra Sverige foreligger der Oplysninger, hvorefter man har ansat Arbejdere i Bagerier som den næstbedste Klasse i Henseende til Sundhed blandt 45 forskellige Haandværksfag. Det tyder jo ikke paa, at dette Arbejde i Bagerierne er forbundet med særlige sanitære Ulemper, men jeg tør paa den anden Side ikke paastaa, at ikke Erfaringen her i Danmark gaar i modsat Retning. For saa vidt der maatte være Trang til Bestemmelser i den Retning, her foreslaas, vil